

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

8 maart 1999

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer **Luk Van Nieuwenhuysen** –

**houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1985
op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Jan Penris**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Robert Voorhamme.

Vaste leden :

de heren Leo Cannaerts, Paul Deprez, Johan De Roo,
mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy
Schuermans ;

de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Didier
Ramoudt ;

de heren Carlos Lisabeth, Jef Sleeckx, Robert
Voorhamme ;

de heren Jan Penris, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Joachim Coens, Jos De Meyer, mevrouw Mia De
Schamphelaere, de heer John Taylor, mevrouw Riet Van
Cleuvenbergen ;

de heren Louis Bril, André Denys, Dirk Van Mechelen ;

de heren Freddy De Vilder, Fred Dielens, Jacky Maes ;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Emiel Verrijken ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

Zie :

671 (1996-1997)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

INHOUD

Blz.

I.	TOELICHTING DOOR DE INDIENER	4
II.	STANDPUNT VAN DE VLAAMSE REGERING	4
III.	ALGEMENE BESPREKING	7
IV.	STEMMING	8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden vergaderde op 11 en 23 februari 1999. Op 11 februari 1999 werd het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen toegelicht door de indiener, gevolgd door een algemene bespreking.

Op 23 februari 1999 werd de bespreking verder gezet, waarna het voorstel van decreet op 25 februari 1999 met 2 stemmen tegen 11 werd verworpen.

I. TOELICHTING DOOR DE INDIENER

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* wijst erop dat binnen de SERV geregeld thema's aan bod komen die van groot belang zijn voor de gezinnen in Vlaanderen. Deze thema's kunnen worden gerelateerd aan arbeid, tewerkstelling, inkomenssituatie van de gezinnen, huisvesting, milieu, onderwijs, ruimtelijke ordening e.d.m.

Bij de totstandkoming van nieuwe decretale initiatieven, besluiten of reglementen is het voor de indiener aangewezen aandacht te besteden aan de gezinseffect-rapportage van deze reglementen. Discriminatie tussen de gezinnen dient worden vermeden en het gezinseffectrapport kan worden beschouwd als een belangrijk element in het voeren van een gezinsvriendelijke politiek.

De SERV is een belangrijk sociaal-economisch adviesorgaan en wat de adviesverlening van de SERV betreft, stelt de indiener vast dat deze adviezen vooral sociaal-economisch gericht zijn, maar zeker niet zijn georiënteerd vanuit een gezinsgerichte invalshoek.

De indiener stipt aan dat het thans ter bespreking voorliggende voorstel van decreet in ruime mate schatplichtig is aan het Manifest van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, m.b.t. een gezinsvriendelijk politiek en citeert hieruit volgend citaat : *"Omdat gezinnen voor de mens en de maatschappij zo belangrijk zijn is het ook niet meer als normaal dat daar in de beleidsvoering ernstig en systematisch rekening mee zou worden gehouden. Toch is dit niet voor iedereen vanzelfsprekend. Onze samenleving wordt dominant gestuurd door economische krachten en doelstellingen waarin winst, prestatie en commercie centraal staan."*

Waar de maatschappij en de economie het welzijn van haar leden op het oog zou moeten hebben, lijkt het er steeds sterker op dat mensen eerder bitter worden voor de economie, laat staan dat men er oog zou voor hebben dat mensen niet op een eiland leven maar deel uitmaken van verbanden, op de eerste plaats het gezin.

Het is duidelijk dat zo'n economische wetmatigheid moet bijgestuurd worden door de eisen van een leefbare samenleving, zowel op sociaal als economisch vlak, waarbij een beter evenwicht bestaat tussen commerciële, economische doelstellingen en de behoefte van de gezinnen."

De indiener treedt dit gezinsmanifest van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen bij en poneert dat het inderdaad voor de hand ligt dat de grootste gezinsbeweging in Vlaanderen (30.000 gezinnen) eveneens vertegenwoordigd moet zijn in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, zoals voorgesteld in artikel 2 van het voorstel van decreet.

De BGJG bezit inderdaad inzake gezinsvriendelijk beleid over heel wat ervaringsdeskundigheid ter zake.

Artikel 3 strekt ertoe, meer bepaald wat de werking van het Vlaams Overleg comité Vrouwen betreft, de vertegenwoordiging van de vrouwen binnen de SERV te bevorderen. Naast de vertegenwoordiging van twintig afgevaardigden van de representatieve werkgeversorganisaties, dienen er eveneens zeven vertegenwoordigers van vrouwenorganisaties in de SERV te worden opgenomen. De aanstelling hiervan dient te geschieden door de regering.

De indiener betreurt dat de vrouwenorganisaties zich in het verleden geen al te grote voorstander hebben getoond van de verdediging van de belangen van die vrouwen die doelbewust hebben geopteerd om zich volledig te wijden aan hun gezin, aan de opvoeding en aan de opvang van hun kinderen. Het voorstel van decreet stelt daarom in artikel 3 dat minstens één van de zeven vertegenwoordigers van de vrouwenorganisaties, de thuiswerkende ouders dient te vertegenwoordigen.

II. STANDPUNT VAN DE VLAAMSE REGERING

De minister verklaart zich helemaal te kunnen terugvinden in de bekommernissen van de indiener

van het voorstel van decreet nopens de belangenverdediging van gezinnen en de aandacht voor de thuiswerkende ouder.

Voor de *minister* kadert deze bezorgdheid eveneens binnen het standpunt van de christen-democraten ter zake.

De vraag is evenwel of men aan deze bekommernis gestalte dient te geven op het vlak van de samenstelling van adviesorganen, zoals de SERV en de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen, vermits deze organen eveneens fungeren als een overlegplatform voor vele problemen die de gezinnen aanbelangen. Een expliciete wijziging van de samenstelling van deze Raden, zoals beoogd door dit voorstel van decreet, is voor de minister geen must.

De *minister* licht vervolgens de samenstelling van de SERV toe als volgt.

In de SERV zijn tien leden opgenomen voorgedragen door de representatieve organisaties van werkgevers, middenstand en landbouw en tien leden voorgedragen door de representatieve organisaties van werknemers.

De *minister* refereert aan een destijds op 14 juni 1985, door de heer Marc Olivier ingediend amendement dat ertoe strekt te voorzien in de oprichting van tijdelijke of permanente commissies waarin bepaalde maatschappelijke groepen zouden vertegenwoordigd zijn, o.m. de non-profit sector, de gezinsorganisatie, de verbruikersorganisaties.

Binnen de SERV werden een aantal werkgroepen en organisaties opgericht, onder meer ook gezinsorganisaties. Daarenboven verwijst de minister naar de door Minister Martens recent opgerichte Gezins- en Welzijnsraad. De oprichting hiervan werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Deze Gezins- en Welzijnsraad heeft als belangrijkste opdracht de opvolging van de maatschappelijke evoluties en deze te interpreteren vanuit een gezins- en welzijnspectief in het kader van een inclusief beleid van de Vlaamse regering, wat betreft de welzijnseffecten.

De Raad stelt vier vaste commissies in en de Commissie Gezinsbeleid adviseert vanuit een gezinsperspectief alle relevante beleidssectoren, met inbegrip van de economische aangelegenheden. Er kan niet worden ontkend dat deze Raad eveneens aandacht heeft voor de beleidsimpact op de gezinnen. Binnen de representatieve organisaties van werknemers, middenstand en landbouw wordt daarenboven eveneens de gezinsproblematiek aangekaart

b.v. binnen de landbouworganisaties bestaat veel aandacht voor de familiale landbouw.

Eenzelfde kan worden gesteld wat de werkgeversorganisaties betreft. Indien over bepaalde aangelegenheden een advies dient te worden uitgebracht, zoals b.v. inzake waterheffing, erfenisrechten, BTW-tarief komt in deze adviesverlening eveneens de gezinsdimensie tot zijn recht, weliswaar niet expliciet via de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, maar wel via de vertegenwoordigde organisaties en werkgroepen.

Wat de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen betreft ziet de samenstelling er als volgt uit. Tien leden worden voorgedragen door werkgevers, middenstand en landbouw; tien leden worden voorgedragen door representatieve werknemersorganisaties en zeven leden worden voorgedragen door de vrouwenorganisaties. De samenstelling van de VOV is een afspiegeling van de politieke evenredige vertegenwoordiging in het Vlaams Parlement.

Een van de zeven vertegenwoordigers van de vrouwenorganisaties moet de thuiswerkende ouders vertegenwoordigen. De minister gaat er evenwel van uit dat de leden die de vrouwenorganisaties vertegenwoordigen sowieso aandacht hebben voor de thuiswerkende ouders.

De *minister* stipt aan dat in het decreet niet nominatim is vermeld welke vrouwenorganisaties zijn vertegenwoordigd. Door de fracties wordt een delegatie samengesteld die de verschillende vrouwenorganisaties vertegenwoordigen (o.m. KAV, socialistisch-voortuitziende vrouwen, de liberale vrouwen.).

De zeven leden die in de SERV de vrouwenorganisaties vertegenwoordigen worden door de Vlaamse regering aangeduid. Deze leden oefenen geen politieke mandaten uit, en deze mandaten worden evenredig verdeeld over de politieke fracties waaruit de Vlaamse Raad is samengesteld. Een eerste maal werd de samenstelling van de SERV geregeld bij decreet van 27 juni 1985. Minstens één van de zeven vertegenwoordigers van de vrouwenorganisaties dient volgens de strekking van het voorstel van decreet een vertegenwoordiger van de TOG's te zijn, als zijnde de enige representatieve organisatie die de thuiswerkende ouder zou vertegenwoordigen.

Op deze bedenking van de minister repliceert de *indien*er van het voorstel van decreet door te benadrukken dat de TOG's zich inderdaad actief bezig-

houden met de belangenverdediging van de thuiswerkende ouder.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* onderstreept nog dat aan het Vlaams Blok nooit werd gevraagd om een afgevaardigde aan te duiden in de SERV, alhoewel de gezinsproblematiek bij het Vlaams Blok hoog in het vaandel staat.

Hierop repliceert de *minister* dat bepaalde leden van de SERV op een zeer actieve wijze zijn begaan met de belangenverdediging van de gezinnen, wat door de indiener van het voorstel van decreet wordt beaamd.

Door de heer *Jan Penris* wordt vervolgens opgemerkt dat de eerste mandaten voor de samenstelling van de SERV werden toebedeeld in 1990 en vermits een mandaat een periode bestrijkt van vier jaar, diende men eind 1994 deze samenstelling opnieuw te herbekijken. Eind 1998 diende men voor de tweede maal de samenstelling van de SERV aan te passen. Ook deze spreker beklaagt er zich over dat het Vlaams Blok in deze nooit is gekend. Deze spreker vraagt aan de minister toezending van het besluit van 4 maart 1997 van de Vlaamse regering inzake de aanduiding van de leden van de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen van de SERV en de vervanging van een toegevoegd lid en een plaatsvervangend lid van de Vlaamse Overlegcommissie Vrouwen.

De minister belooft deze informatie aan de leden ten spoedigste over te zenden.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* beaamt dat verschillende commissies die in de schoot van de SERV werden opgericht inderdaad reeds een aantal relevante beleidssectoren vertegenwoordigen, doch dit betreft geen rechtstreekse vertegenwoordiging binnen de SERV. Het is inderdaad zo dat de vertegenwoordigers binnen de SERV inderdaad nu reeds de belangen van de gezinnen verdedigen, maar spreker meent dat deze commissies prioritair de belangen dienen te behartigen van de sectoren die hen in de SERV hebben afgevaardigd.

Het ligt voor de hand dat deze prioritair deze belangen zullen verdedigen, en dat de gezinsdimensie eventueel in ondergeschikte orde aan bod komt. Volgens de Bond van Grote en Jonge Gezinnen komt de gezinsdimensie onvoldoende aan bod en is men vanuit de gezinsorganisaties vragende partij om effectief medezeggenschap te krijgen in de SERV.

De *minister* verklaart begrip te kunnen opbrengen voor de verzuchtingen van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, maar stelt dat er nog vele andere dergelijke organisaties zijn, weliswaar met een beperkte reikwijdte, maar die precies eenzelfde argumentatie zouden kunnen aanvoeren voor de aanduiding van rechtstreekse vertegenwoordigers in de SERV.

In dit verband citeert de minister de consumentenorganisaties, die in feite nog een sterkere argumentatie hebben om in de SERV te kunnen zetelen. De SERV is inderdaad, zoals door de indiener van het voorstel van decreet is opgemerkt, één van de belangrijkste adviesorganen van de Vlaamse regering en ook van het Vlaams Parlement. Daarenboven is dit orgaan gekenmerkt door een hoge graad van efficiëntie in zijn werking.

Andere gelijkaardige, eveneens goed omkaderde adviesorganen wegen inderdaad minder zwaar door op de besluitvorming in het sociaal-economische landschap.

De adviesverlening door de SERV bestrijkt een zeer breed domein en daarenboven ligt het niet in de bedoeling van de SERV om zijn adviesverlening uit te breiden naar andere minder sociaal-economisch gerichte beleidsdomeinen, maar streeft de SERV er in zijn adviesverlening naar om zich te blijven toeleggen op de "core-business".

De SERV is een representatief orgaan voor werknemers en werkgevers en opereert als een overlegforum voor de sociale partners, waarbij de adviesverlening van de SERV zich toespitst op het sociaal-economische en aanverwante beleidsdomeinen. De SERV voelt zich niet geroepen om adviezen uit te brengen over een ruime maatschappelijke problematiek, zoals onderwijs. Wat de belangenverdediging van de onderwijswereld betreft wordt een belangrijke rol toebedeeld aan de VLOR.

Wat de adviesverlening betreft, maakt de SERV zelf een selectie over de onderwerpen waarover advies moet en kan worden uitgebracht. Een dergelijke optie is echter niet werkbaar in de praktijk, waardoor de SERV zelf oordeelt of een bepaald thema waarover advies wordt uitgebracht behoort tot de core-business van de SERV. Naast de SERV zijn er nog verschillende andere adviesorganen die voor adviesverlening kunnen worden aangesproken, zoals MINA-raad, Mediaraad, VLOR. De SERV is echter historisch één van de belangrijkste adviesorganen en moet zich blijvend kunnen toespitsen op sociaal-economische adviesverlening.

Indien men één afgevaardigde opneemt van de TOG's in de SERV, dan zou dit leiden tot een minder werkbaar adviesorgaan, vermits er tal van andere organisaties zich ook geroepen zullen voelen om rechtstreeks te zijn vertegenwoordigd in de SERV. Indien een adviesorgaan wordt samengesteld op grond van steeds ruimere criteria, schaadt dit de werking van het adviesorgaan.

Binnen de SERV zijn belanggroepen vertegenwoordigd die evenwel tegenstrijdige belangen verdedigen en de meerwaarde van het SERV-advies ligt precies in de waarde van de discussie en het overleg tussen deze verschillende belangenorganisaties. De adviezen komen slechts tot stand na consensus, na overleg. Deze discussie blijft een van de meest waardevolle elementen van het advies en naarmate men met meer partners of belangengroepen rond de tafel zit, wordt het bereiken van een consensus een moeilijke oefening.

III. ALGEMENE BESPREKING

De heer *Jean-Marie Bogaert* stelt dat de bekommernis om de belangen van de gezinnen te verdedigen aan de grondslag ligt van dit voorstel van decreet en vindt dit een lovenswaardig uitgangspunt. Hoe vaak men het ook beweert, het is geen evidentie meer dat in de economische context de gezinsproblematiek als dusdanig vooropstaat. Vele ondernemingen voeren een verhoogde flexibiliteit van de werknemer in, zonder dat men in feite stilstaat bij de impact hiervan op de gezinssituatie. Daarenboven is de zorg voor de bescherming van het gezin niet steeds een prioritair item op de agenda van de ondernemingen.

Op termijn dient men volgens deze spreker veel meer aandacht te besteden aan de gezinssituatie, vooraleer men op ruime schaal arbeidsherverdelende maatregelen promoot in de ondernemingen en binnen deze maatregelen dienen de inspanningen verder te worden gezet, met het oog op de uitbouw van flexibele vormen van kinderopvang. Toch mogen ook de belangen van de thuiswerkende ouders niet worden veronachtzaamd. Spreker is zeker niet gekant tegen een goede vertegenwoordiging van deze thuiswerkende ouder, maar ook de buitenuitwerkende ouder moet worden vertegenwoordigd, waarop de heer *Luk Van Nieuwenhuyzen* opmerkt dat deze in de SERV worden vertegenwoordigd door de vakorganisaties.

Hierop repliceert de heer *Bogaert* dat deze vertegenwoordiging niet steeds geschiedt vanuit een pri-

oritaire zorg voor de gezinsproblematiek. Ook door de Bond van Grote en Jonge Gezinnen worden de invalshoeken van bepaalde representatieve vakorganisaties op de korrel genomen. Op economisch vlak lijkt een echte gezinsgerichte benadering evenwel nog niet verworven en hieraan dient terdege te worden gewerkt. Spreker vraagt zich evenwel af of de indiening van dit voorstel van decreet nu precies het meest geëigend instrument is of dient men zich naar de volgende legislatuur toe niet veeleer in te zetten om de gezinsgerichte aanpak binnen de verschillende beleidsondersteunende terreinen van de SERV daadwerkelijk ingang te doen vinden.

De aandacht die door Minister Martens wordt besteed aan het gezin, wat tot uiting komt in de oprichting van de Gezins- en Welzijnsraad, vindt de indiener een positieve verworvenheid, evenals de oprichting van de Gezinscommissie, onder het voorzitterschap van de ondervoorzitter van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen. Deze initiatieven moeten garant staan voor een meer gezinsgerichte aanpak op het sociaal-economisch vlak. De SERV blijft hoe dan ook het belangrijkste adviesorgaan met de klemtoon op de sociaal-economische adviesverlening.

Voor de heer *Jacques Laverge* brengt dit voorstel van decreet een belangrijke boodschap in de zin van aandacht voor de thuiswerkende ouder. Spreker stelt in de praktijk vast dat teveel vrouwenorganisaties zich in feite vooral axeren op de buitenuitwerkende vrouw en veel minder aandacht besteden aan de belangenbehartiging van de thuiswerkende ouder, die een belangrijke keuze heeft gemaakt om zich prioritair in te zetten voor de opvoeding van jonge kinderen. Het gelijkheidsbeginsel gebiedt evenwel een gelijke behandeling van alle vrouwen en mannen. Ook de thuiswerkende ouder moet op een adequate wijze zijn belangen kunnen verdedigen.

Spreker refereert inzake het belang van de thuiswerkende ouder naar "Het Volk", waarin wordt gewaarschuwd voor de gevolgen van het tweeverdienersmodel. Al te vaak komt de opvoeding van jonge kinderen in het gedrang, door die drang, bijna verplichting van met twee partners te gaan werken, waardoor de opvoeding van vooral zeer jonge kinderen sterk in het gedrang komt. Affectie- en emotionele problemen bij jonge kinderen komen uiteindelijk in een latere fase tot uiting, o.m. in de vorm van depressies, zowel bij de ouders als bij de kinderen.

Er dient meer aandacht te worden besteed aan de zorgomkadering binnen de maatschappij, en daarenboven dienen de in- en uitstapregelingen voor ouders te worden versoepeld. Ouders moeten zich tijdelijk kunnen terugtrekken uit het arbeidsproces om de zorg van hun kinderen op zich te nemen en eventueel kan een loon worden toegekend aan de thuisblijvende ouder die in staat voor de zorg en de opvoeding van de kinderen. Een bijsturing van de sociale zekerheid om deze keuzemogelijkheid breder ingang te doen vinden dringt zich op.

Met de vaststelling van de heer Jacques Laverge dat de zorg voor het gezin niet de agenda bepaalt van de ondernemingen en van de werkgeversorganisaties is de heer Robert Voorhamme het niet eens. De organisatie van het bedrijfsleven en de organisatie van de werknemers in het bedrijfsleven maakt reeds jaren de agenda uit van de werknemersorganisaties binnen de CVP.

De organisatie van de werktijd, de mogelijkheden van de werknemers om te beschikken over meer tijd voor hun gezin en voor de opvoeding van kinderen, flexibele opvangmogelijkheden voor jonge en oudere kinderen, ook voor zieke kinderen zijn thema's waarover reeds zeer lang een ruim debat is opgestart. Deze problematiek wordt regelmatig aangekaart vanuit de syndicale organisaties op de sociaal-economische raden. Daarenboven besteedt ook het federale niveau, binnen de Nationale Arbeidsraad hieraan voldoende aandacht.

De heer *Robert Voorhamme* geeft toe dat het tweeverdienersmodel al te vaak wordt voorgesteld als het ideale maatschappijmodel. Buitenhuiswerken de ouders met een gezin dienen inderdaad stressbestendig te zijn en vakorganisaties zullen dit aspect te berde brengen bij de discussie van een verhoogde flexibilisering van de werknemers.

Daarenboven zullen een aantal aspecten van dit tweeverdienersmodel eveneens aangekaart kunnen worden binnen andere raden, o.m. de VLOR, waarbinnen de ouderverenigingen zijn opgenomen. Vanuit de gezinsdimensie – zonder te vervallen in compartimentering van de gezinnen – stelt deze spreker vast dat de gezinsproblematiek in vele organen en raden wordt behartigd. Gezinnen zijn wél degelijk vertegenwoordigd in een aantal raden en hun belangen worden hier wél goed behartigd. Ouderverenigingen spreken binnen de VLOR een hartig woord mede op het vlak van de verdediging van de gezinsbelangen.

Voor de heer *Jean-Marie Bogaert* is de consumentenmaatschappij de oorzaak van vele kwalen. In deze maatschappij komt men slechts aan zijn trekken indien men een bepaalde maatschappelijke positie heeft verworven. Indien men onvoldoende kapitaalkrachtig is om de vele ons door de reclame opgedrongen en aangeprezen consumptiegoederen te kopen, telt men eigenlijk reeds niet meer mee.

De waarde van de mens mag niet langer worden bepaald in functie van de maatschappelijke positie, maar wel op basis van de inzet die deze persoon doet voor een positieve ontwikkeling van het maatschappijmodel. Er dient gestreefd naar de ontwikkeling van een nieuw maatschappelijk model, met nieuwe waarden voor de mens. De beleidsmakers van vandaag kunnen in belangrijke mate het toekomstig maatschappijmodel mede bepalen. Men dient zich fundamenteel te bezinnen over welke maatschappij men wil voor de kinderen.

De idee van de heer *Robert Voorhamme* om zo weinig mogelijke andere groeperingen in de SERV op te nemen, maar de adviesverlening van de SERV, te beperken tot de sociaal-economische aspecten, vindt de indiener van het voorstel van decreet een goede zaak, vermits een dergelijke keuze bijdraagt tot een verhoogde efficiëntie van de SERV. Quid met de vertegenwoordigers van de gezinsbewegingen ?

Spreker merkt op dat binnen dit Vlaams Parlement, alle politieke partijen het erover eens zijn dat het gezin de hoeksteen is van de samenleving. De beleidskeuzen die binnen dit Vlaams Parlement worden goedgekeurd, hebben een belangrijke impact op de gezinnen. Binnen de SERV dient deze gezinsdimensie prioritair te worden vertegenwoordigd.

Het is inderdaad juist dat de vertegenwoordigers van de organisaties binnen de SERV, inderdaad wel oog hebben voor deze gezinsdimensie, maar dan niet in prioritaire orde. Spreker benadrukt de noodzaak dat de gezinsbewegingen als dusdanig afzonderlijk binnen de SERV zouden worden vertegenwoordigd en het is precies de verdienste van dit voorstel van decreet hiertoe bij te dragen.

IV. STEMMING

Het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Econo-

mische Raad van Vlaanderen wordt met 2 stemmen tegen 11 verworpen.

De verslaggever,

Jan PENRIS

De voorzitter,

Robert VOORHAMME
